

NE POZABITE NAS NIKDAR

METKA MIZERIT

(Govor na letošnji domobranski proslavi
v Slovenski hiši v Buenos Airesu)

Zopet smo se zbrali na domobranski proslavi. Letos poteka 62 let, odkar je bil storjen strašen zločin nad slovenskim narodom.

Vsako leto meseca junija pohite naše misli v domovino Slovenijo. Duh poišče skrite globeli in prisluškuje šepetu dreves. V temnih gozdovih, na robu prepado, v opuščeni rudnikih, v strelskih jarkih, so umirali domobranci, ponos slovenskega naroda. Kočevski rog, Teharje, Hrastnik, škofjeloški gozdovi so kraji, ki bodo ostali za vedno zapisani v slovenskem spominu, kot priče mučeniške smrti naših mož in fantov. Pa ne le ti kraji, po vsej Sloveniji odkrivajo množična grobišča, kamor so komunisti zagrebli trupla pobitih domobrancev in tudi civilistov.

Spominjamo se pa tudi vseh tistih, ki so bili že v času vojne žrtve komunistične revolucije. Duhovniki, možje, fantje, dekleta, žene in otroci, da tudi otroci so padali pod streli blaznih morilcev lastnega naroda. Vse v smislu rdeče revolucije, ki je ubila vsakogar, ki se je zoperstavil njeni ideologiji.

Tako opeva pesnik Jeremija Kalin začetek vojne. Slovenijo so razkosali trije okupatorji: Nemci, Italijani in Madžari. Narod je trpel v pregnanstvu, v koncentracijskih taboriščih, doma. Pa tudi srce so nam prebodli. Pod krinko osvobodilne fronte so se komunisti borili za oblast. Kdor se jim ni pridružil je bil izdajalec in kolaborant z okupatorjem. Tako so padle prve žrtve v Ljubljani: Emmer. Župec, Erlich, Rojc, Peršuh in drugi. Vosovski atentati so dosegli višek, ko je pod streli zavrtnega morilca padel bivši ban Dravske banovine dr. Marko Natlačen.

Po vaseh so gospodarili terenci in izseljevali od kmetov denar, hrano in obleko. Kdor se jim je uprl, je bil obsojen na smrt. Vosovska obveščevalna služba je vršila svoj posel temeljito. Dežela je pred njimi trepetala. Ubijali so duhovnike, župane, prosvetne delavce; vsi so bili žrtve komunističnega nasilja. Komunisti niso pobijali samo vplivnih ljudi, ki so bili njihovi idejni nasprotniki. Pod njihovimi streli so padale cele družine. Samo en primer. V Šentrupertu na Dolenjskem so v gozdu po krutem mučenju s krampom pobili župnika Nahtigala in kaplana Cvara. Sama sta si morala izkopati grob. Kasneje so ubili osem članov Mavsarjeve družine. Eden od sinov je padel pri napadu partizanskih brigad na vaško stražo; deseta žrtev je bil domobranec, ki je bil vrnjen iz Vetrinja. Na šentrupertske pokopališču je pokopan mučenec Lojze Grozde. Ko so ga partizani na Mirni prijeli, so našli pri njem samo latinski misal, več knjig o fatimski Materi Božji in Hojo za Kristusom. Mučili so ga in pretepali ter končno ubili s topim orodjem, krampom ali lopato. Ubili so ga iz samega sovraštva do vere, saj politično ni pripadal nobeni stranki in nobeni vojaški formaciji. Posebna značilnost komunističnih umorov je bila, da so pred smrtjo svoje žrtve mučili.

Škof Rožman je s prižnice prvič obsodil vosovske umore 30. novembra 1941. Takole pravi; „Danes čujem govoriti tudi sicer resne ljudi, da umor ni več zločin ampak junaško dejanje, ko so dandanes nekatere naravne

(nadaljuje na 3. strani)

JUNIJSKA SVEČANOST V BUENOS AIRESU

Dan spomina in pričevanja

Jesen na robu pampe. Megleni dnevi, ki jih sicer nismo vajeni. Zgodnji mraz včasih pritisne, včasih popusti. Zima se bliža! Misli pa se morajo vračati v tisto pozno pomlad junija 1945, ko je po bratomorni roki smrt kosila v največji tragediji slovenskega naroda. Tisoče in tisoče mladih mož in fantov - domobrancev, je padalo v jame. In tam ležijo še danes, nezapisani, nepokopani ...

Vsako leto, na prvo junijsko nedeljo, se zberemo v naši Slovenski hiši v Buenos Airesu, da počastimo njihov spomin, molimo zanje, jih skušamo dojeti in potrditi njihov boj. Že od leta 1949 ohranjamo tradicijo teh proslav, ki se potem ponavljajo po vseh naših krajevnih skupnostih, ki jih imenujemo s tisto lepo besedo: Dom. Letos so krajevne oblasti v prestolnem mestu sklicale volitve za prvo junijsko nedeljo. Proslavo smo morali torej prestaviti na drugo. Nič zato, saj je tudi prva domobranska proslava v Buenos

Odpiramo se Franciji

Minister za finance Andrej Bajuk je francoskim podjetnikom na sedežu Francoske agencije za promocijo poslovanja v Parizu predstavil priložnosti na slovenskem trgu. Slovenija je po njegovih besedah dosegla stopnjo „normalnosti, ki velja v stari EU“, najpomembnejše pa je, da ni več nepoznana in da na njenem ozemlju veljajo ista pravila kot v območju evra in v EU, je poudaril. Investitorje je pozval, naj se pogovorijo s kolegi, ki delajo v Sloveniji. „Res je prijazno okolje,“ je dodal Bajuk.

Francija je četrti največji neposredni investitor v Sloveniji z devetodstotnim deležem. Pred njo so Avstrija, Švica in Nizozemska. Kot je približno 40 francoskim morebitnim vlagateljem v Slovenijo povedal pomočnik direktor Javne agencije RS za podjetništvo in tuje investicije Jan Stanovnik, med najbolj privlačne sektorje za naložbe v Slovenijo sodijo pri storitvah logistični in distribucijski centri ter turizem.

Na področju logistike je Stanovnik omenil pristanišče Koper, širitev mednarodnega letališča Ljubljana ter razvoj mariborskega letališča, civilno-vojaško letališče Cerklje blizu hrvaške meje ter nekatere že obstoječe logistične centre. Pri turizmu je kot možnosti za naložbe označil prenovno gradov, preobrazbo obnovljenih objektov v hotele, igralnice in konferenčne prostore na najvišji ravni. Možnosti vidi tudi v razvoju luksuznih wellness centrov nad termalnimi vrelci ter tudi na področju golfa.

„Eden od čudežev Slovenije je, da je prekinila s preteklostjo in se čimprej vključila v območje evra. Ni znakov večjih makroekonomskih tveganj. Smo na pravi poti in dobro nam gre,“ je pred francoskimi podjetniki pozitivno nastopil Bajuk in pojasnil, da je treba pri „zgodbi o uspehu“ Slovenije razumeti predvsem pristop države, ki „je vedno tak, da kar se da zmanjša šoke“.

Pet največjih izvoznikov po besedah Bajuka dosega približno petino celotnega izvoza, vse ostalo pa odpade na mala in mikro podjetja. Ker podjetja delajo toliko različnih stvari, je gospodarstvo tudi zelo odporno na šoke, pravi minister. Poziv k investicijam v Sloveniji je Bajuk podkrepil z nekaterimi statističnimi podatki.

Gospodarski ataše na francoskem veleposlaništvu v Ljubljani Dominique Lapiere je dodal, da vsi poznajo Slovenijo samo zaradi turizma, ne pa tudi poslovnih potencialov, ki jih ponuja. „Slovenija je razvita država z visoko ozaveščenimi potrošniki. Je na križišču med zahodno in vzhodno Evropo, kar je pomembno z logističnega vidika,“ je poudaril in omenil možnosti za nadaljnje investiranje južneje od Slovenije.

Airesu leta 1949 potekala na drugo junijsko nedeljo. Tudi tedaj jo je organiziralo naše osrednje društvo, še pod imenom Društvo Slovencev. Koliko domobrancev, ki so se rešili poboja, je bilo tedaj prisotnih! Večina je že odšla ... Še en spomin več v tem neskončnem vencu.

Nedelja 10. junija je bila sončna, umirjena. Začetek je bil napovedan ob 16. uri, a že mnogo prej so začeli prihajati rojaki: za razgovor, obujanje spominov, molitev v cerkvi pred našo brezjansko Marijo Pomagaj ... Vsak obiskovalec je že pri vhodu dobil lično tiskan program svečanosti (izvirno oblikovanje naše umetnice Irene Žužek).

ŽALNA SVETA MAŠA

Spomin se je začel v cerkvi Marije Pomagaj z mašo, ki jo je daroval delegat slovenskih dušnih pastirjev prelat dr. Jure Rode, ob spremljavi župnika Francija Cukjatija, Pavleta Novaka CM in Danija Vrečarja SDB. Cerkev je bila polna, tako da je veliko vernikov sledilo maši na dvorišču. Med mašo je pel Mešani pevski zbor iz San Justa pod vodstvom prof. Andrejke Selan Vombergar in ob orglah neutrudna Anka Savelli Gaser.

V lepem mašnem nagovoru je msgr. Rode navezal duhovno misel na pričevanje za Boga, vero in narod naših mučencev. Spomnil je, da je liturgični praznik dneva Svetega Rešnjega Telesa, vedno tako drag našim ljudem. Tudi domobranci so se borili Zanj, za vero staršev in v tem boju darovali svoja mlada življenja.

Maša se je končala z Marijino pesmijo, saj je Marija vedno spremljala naš narod in dajala moči tudi žrtvam, ko so z rožnimi vencami v rokah stopali proti jamam.

PRED SPOMENIKOM

Po končani maši smo se zbrali na dvorišču. Tam že od (nadaljuje na 3. strani)

Brezigarjeva o Sovi

Primer Sove je treba takoj in temeljito preiskati, je v pogovoru za tednik Mag poudarila generalna državna tožilka Barbara Brezigar. „Prejeto poročilo vladne delovne skupine o Sovi smo predali policiji, ki bo stvari raziskala in ustrezno ukrepala. V interesu kazenskega postopka je treba zadevo preiskati in šele potem povedati, kako se bo zadeva razvijala naprej,“ je dejala.

Glede zaupanja ljudi v organe pregona, ki je po javnomnenjskih raziskavah še zmeraj majhno, je ocenila, da je to prepričanje do neke mere utemeljeno. Dokler ne bo nekaterih večjih zadev, ki se bodo končale s pravnomočnimi obsodbami, bo ta vtis obstajal, ocenjuje.

Generalna državna tožilka si, kot je poudarila, ne domišlja, da bo reševanje takšnih primerov kdaj brez pritiskov. Zato je v primerjavi s preprostimi primeri tu težje zagotoviti uspeh. Včasih k takemu vtisu pripomore tudi nestrokovno poročanje medijev. Vsekakor pa ostane dejstvo, da na tem področju nismo najbolj uspešni, meni Brezigarjeva.

„Ne domišljam si, da bom kdaj v celoti zadovoljna s stanjem na tožilstvu. Poročilo o delu državnih tožilcev za leto 2006 kaže, da ni zaostankov in da je bilo veliko narejeno. Nismo pa dovolj uspešni na področju resnega gospodarskega kriminala, preveč časa izgubljammo z bagatelnimi kriminalom, kjer bi morale biti odločitve hitreje in preprosteje,“ je poudarila.

VTISI IZ SLOVENIJE

Romanje v Medjugorje (7)

Vstali Kristus je še ena pomembna medžugorska točka, ki jo je vredno obiskati, tako po svoji umetniški zasnovi kot po sporočilnosti. Izdelal ga je slovenski kipar Andrej Ajdič leta 1998, slovenska država pa je kip podarila svetemu kraju v Bosni in Hercegovini. Kristus je sicer v pozi križanega, vendar križa ni; križ je premagan. Križ je na tleh za njim, votel, prazen. In še ena kiparjeva značilnost: Kristus ni opasan s kosom blaga, ampak s časopisom, s časnikom, na katerem se bere psalmska vrstica *Resurrexi et adhuc tecum, Aleluia* (vstal sem in sem še pri tebi). Na medžugorskih spletnih straneh moremo prebrati marsikaj o tem kiparju, ki se je najprej v Celju izučil zlatarske obrti, nato obiskoval šolo za oblikovanje v Ljubljani in na Dunaju diplomiral na akademiji uporabne umetnosti.

Visoka skulptura imponira in lepo urejeno okolje vabi k molitvi in zbranosti. Ves čas se okoli nje zbirajo verniki, ki so v molitvi povezani s Kristusom.

Bronasti kip ima tudi svojo posebnost: iz desnega kolena naj bi občasno pritekale kapljice vode. Mislil bi si, da je to lahko naraven

izraz kondenzacije vlage v votlem bronastem kipu, a berem, da si strokovnjaki ne znajo tega razložiti, zato je marsikateremu bris teh kapljic nekaj svetega. Iz svetega nagnjenja ali pa iz enostavnega firbca se potem stegujejo do kraja, kjer se pojavljajo kapljice in gledajo, če se na robcu pozna znak teh kapljic. Nekateri robec potegnejo še čez del telesa, ki jih muči. Pojav se mi zdi malo vraževe-

ren, vendar, če to pomaga k njihovi veri, naj bo ...

K romanju bi spadal tudi obisk groba p. Slavka Barbariča, ki je umrl nenadne smrti 24. novembra 2000 na vrhu Križevaca. (Kot vsak petek je vodil križev pot. Tisto popoldne je močno deževalo. Ko so prispeli na vrh, se je naenkrat razvedrilo in prikazalo se je sonce. Vsi prisotni so v smeri proti medžugorski cerkvi zagledali čudovito mavrico. Pater Slavko je podelil svoj zadnji blagoslov in ko je stopal mimo petnajste postaje - postaje Vstajenja, - se je opotekel in se mrtev zgrudil. Umrl je v trenutku za posledicami srčne kapi.) Malo sva se zmedla in zgrešila pokopališče.

Ura se je bližala poldnevu, zato smo obiskali še prodajalne z odpustki in spominčki, ki so podobne vsem drugim po romarskih krajih. Svete podobne, rožni venci vsakovrstnih oblik, umetnine in kič, - pa tudi šali in dresi hrvaške reprezentance, Juventus in še kakega drugega znanega kluba (ne, ne Boce ne Riverja nisem zasledil, niti Racinga ...).

Sledilo je kosilo, vkrcanje na avtobus in še zadnje izkušnje, da smo na svetem kraju.

GB

Zakaj smo tukaj? (4)

FRANCI MARKEŽ

Ko se je govorilo o zavezniškem izkrcanju na Balkan, so se 11. 3. 1943 vršila pogajanja v Gornjem Vakufu med Titovimi odposlanci Milovan Djilas, Koča Popović in gen. Gleibit s hrvaškim vrhovnim štabom in nemškimi gen. Gleis von Horstenau in načelnikom štaba Dr. Kirsch: pod 3. točko so izjavili partizani: „da ne vidijo razlogov zaradi katerih bi se borili proti Nemcem, ampak bi se bojevali proti Angležem, če bi se ti izkrcali v Dalmaciji“.

V Sloveniji se je partizansko vodstvo sporazumelo z italijanskim generalom Ceruttijem v vasi Kasteljev o prostih prometnih zvezah in kasneje v vasi Straža za prenehanje sovražnosti v zameno za preskrbo s hrano in municijo. Na Primorskem so se partizani septembra 1943 sporazumeli z Nemci, da ne bodo napadali cest in železnic, če jim ti dajo orožje.

Tito sam je 12. 5. 1972 na T.V. Beograd priznal: „To je bila torej državljanska vojska, vendar med vojno o tem nisimo govorili, ker nam ne bi koristilo.“

Ker se Tito in njegova partizanska vojska ni borila proti Nemcem, je 5. 7. 1944 prosil za pomoč Stalina. Septembra je sovjetska Rdeča armada že prodrla v Srbijo. Oktobra 1944 so Rusi zavzeli Beograd. Ob tej priložnosti je angleško zunanje ministrstvo sporočilo Kairu (v tem mestu je bila zveza med Jugoslavijo in Anglijo): „Ne predlagamo, da bi poslali Titu kakršno koli sporočilo (o tem), katerega čete so tako ali tako igrale skromno ali nikakršno vlogo v osvoboditvi Beograda“. (Tito je bil namreč že na otoku Vis, kamor se je iz bojišč umaknil pod angleško zaščito).

Rdeča armada je potem napredovala po jugoslovanskem ozemlju in prišla do Prekmurja v Sloveniji in se tam ustavila, ker že ni bilo več resnega nemškega odpora.

Partizani, ki so jih okupatorji v glavnem pustili pri miru, oni pa nje, so se posvečali pobijanju domačih nasprotnikov. Do konca vojne je bilo pobitih najmanj 5.000 civilistov. Brigadni poveljnik Stanko Semič-Daki, se je

bahal, da je sam, z lastno roko poklal na desetine in desetine Slovencev. Politični komisar Dolenjskega odreda Majcen Nace: „Odlično delamo! Koder greva skupaj s komandantom Moretom Ivanom, povsod se vleče za nama rdeča črta. Samo midva sva jih v tem kratkem času nad 300 pobila.“ E. Kocbek je že septembra 1941 napisal: „Usoda nam je dala v roke pravico razpolaganja z življenjem in smrtjo tujih in domačih narodnih nasprotnikov.“

Slovenskih ljudi pred partizanskim teroriziranjem ni nihče branil — okupator se za to ni zmenil. To je ljudi primoralo v samoobrambo. Poleti 1942 so se ustanovile — s pristankom okupacijskih sil — Vaške straže, ki so imele le obramben značaj, po septembru 1943 pa slovenski Domobranci, kot redna vojska, ki je tudi napadala partizane. Komunisti so za te formacije rabili splošno ime Bela Garda. S tem so se umori in ropi znatno zmanjšali, ker so se partizani ogibali spopadov z njimi in so pobijali le še zahrbtno ali kadar so bili popolnoma varni. Priznanje bivšega komunističnega sekretarja, partizana in Oznovca (OZNA, tajna policija, ki je vodila umore): „Obračunavanje z nasprotniki se je začelo s partijsko diktaturo, ki je povzročila zaostritev, nočne aretacije, likvidacije, kot posledica tega so se pojavile Vaške straže. Belo gardo so ustanovili tisti, ki so ponoči odvažali ljudi in jih likvidirali.“

Seveda so Vaški stražarji in domobranci komunistom zmešali račune. Boris Kidrič, tajnik izvršilnega odbora OF: „Interesi OF zahtevajo, da se Bela garda uniči. Partija se bo borila z vsemi silami, za uničenje notranjih sovražnikov“.

Komunistični zaupnik Vojko: „Smatram, da je najbolj bistvena naša notranja fronta, zato moramo pobiti Belo gardo. Stran z njimi, čeprav ni dokazov“.

Lojze Brodar, politični komisar Belokranjskega odreda: „Bela garda je danes nas prvi sovražnik, zato nobene popustljivosti ...“

(Konec prihodnjic)

Še en mandat

Predsednik Zbora za republiko Peter Jambrek je na ponedeljkovi novinarski konferenci pred torkovo javno tribuno zbora z naslovom „Sproščena Slovenija leta 2007?“ pojasnil, da bodo na tribuni pregledali, primerjali in ocenili stanje duha in stanje demokracije v republiki. Po Jambrekovih besedah je Slovenija na četrtini ali pa na tretjini poti.

Sedanja vlada tako potrebuje vsaj še en mandat, „da vsaj približ-

no sanira 12 let nesproščenosti na 50 let podlage diktature,“ je dejal Jambrek.

O tem, kje Slovenija še ni sproščena, Jambrek pred torkovo tribuno v Cankarjevem domu ni želel govoriti, med drugim pa je dejal, da je preveč sproščena pri razpolaganju s sredstvi črnega fonda, predsednik republike pa preveč sproščeno opravlja svojo funkcijo. Morda pa je še kakšen primer prevelike sproščenosti pri razumevanju prav-

ne države, zakonitosti in ustavnosti v državi, je dejal.

Po Jambrekovih besedah Zbor za republiko javno tribuno v Cankarjevem domu, na kateri je zaenkrat prijavljenih že okoli 15 razpravljavcev, pripravlja osem let po izidu zbornika Sproščena Slovenija (Nova revija, 1999), tri leta po izidu zbornika Slovenci v lastni državi enakih možnosti: novi prispevki za slovenski nacionalni program in neposredno po izidu jubilejne tristote številke Nove revije.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

TONE MIZERIT

Teden je potekal v pripravah in spopadih za drugi krog volitev v prestolnem mestu. Na nek način so vsi ostali problemi argentinske sedanosti (ki jih ni malo) stopili v ozadje, v pričakovanju izida v nedeljo 24. junija.

Poraz ni zmaga. Že v prejšnji številki smo obširno pisali o izidu dveh volitev, pri katerih je bila dejansko vlada poražena. V provinci Neuquén je zmagal kandidat dosedanega guvernerja nad „radikalom K“, ki ga je odločno podpiral predsednik države. Tu je Kirchner tiho požrl grenko pijačo in neprizadeto čestital zmagovalcu. V prestolnem mestu Buenos Aires pa je bila zadeva drugačna. Kirchnerjev kandidat, vzgojni minister Filmus, je došel na drugem mestu. To je bila za vlado prava zmaga, ker je v tekmi prehitel dosedanega „župana“ Telermana. A prejel je skoraj 22% manj kot zmagoviti Macri. Seveda čestitk Macriju in vladne palače ni bilo. In kljub temu da je politična teorija narekovala, naj Filmus enostavno prizna razliko in se izogne drugemu krogu, tega ni storil. Kirchner je bil mnenja, naj se vrže v brezupen boj in skuša upogniti usodo. Tukaj si politični opazovalci stavijo dvojce vprašanj. Prvo: zakaj Kirchner ni sprejel ponudbe Telermana in ga blagoslovil kot svojega kandidata, saj se povezuje z levo in desno? Usoda bi bila drugačna. Drugo: zakaj se je tako zagrizeno vrgel v boj za drugi krog, ko je bilo bolj enostavno in praktično zatisniti oči in delati za oktobrske predsedniške volitve? V obeh primerih je treba odgovor iskati v predsednikovi samopašnosti, ki ne pozna meja in mu je že nekajkrat grobo škodila.

Ustavite desnico! Se spomnite, dragi bralci, kako je to geslo spremenilo sceno v slovenski politiki in pomenilo konec tedanje pomladne vlade? Nekaj podobnega si je zastavil Nestor, ki je Kirchner. Kot da bi bil on kandidat in ne Filmus, je pričel zlivati na Mauricija, ki je Macri, vrsto obtožb, ki so povezane edine z njegovim ideološkim stališčem. Nenadoma so postali strah neoliberalni model (ki ima kaj malo opraviti z upravo mesta), Macrijevi status sina mogočnega industrialca, njegovo glasovanje v parlamentu, ki ni bilo po vzoru leveice, itd. itd. Seveda, ko je prišla na vrsto domnevna povezava med Menemom in Macrijem, je bilo temu dovolj: „Nikdar nisem bi njegov prijatelj, medtem ko so oni bili njegovi funkcionarji“. Macriju ne manjka prava. Vrsta sedanjih kirchnerističnih funkcionarjev je bilo v prvih vrstah pod Menemom. Celotno sedanji pod-

predsednik Scioli, ki je tudi prihodnji kirchneristični kandidat za guvernerja province Buenos Aires, je iz športa vstopil v politiko ob roki danes tako osovražene Menema. In Kirchner sam je, kot guverner province Santa Cruz, Menema označil kot „daleč najboljšega predsednika, od Perona pa do danes“, kot je videti na nekem videoposnetku. Ne pljuvajmo v nebo!

Prerokujmo. Vemo, da politika ni eksaktna veda. Vsekakor se lahko opeče, ko domneva ali prerokuje. Prav to se lahko dogodi Kirchnerju. Res, da ni nemogoče, da bi Filmus zmagal, a je neverjetno. Ne gre tukaj le, da seštevamo glasove posameznih kandidatov, ki naj bi bili ideološko sorodni vladi. Zadeva je bolj globoka, bolj zapletena. Treba je odšteti zamere poraženih; prazne ali „bele“ glasovnice tistih, ki se ne strinjajo ne z enim, ne z drugim (Elisa Carrió je že napovedala „bel“ glas), pa še tiste, ki se enostavno volitev ne bodo udeležili: vse to pa igra v prid Macriju. Zato mu ni za televizijsko debato. Zato tiho prenaša vladne napade, razen kadar odgovor lahko hudo rani nasprotnika. In ankete mu kažejo dobro. V najslabšem primeru (celo po neobjavljenih vladnih številkah) razlika doseže 10% glasov. V najboljšem se raztegne do 20%. Vprašanje je, kaj bo storil Kirchner, ko se bo bližal odločilni trenutek in bo stanje ostalo nespremenjeno.

Bežen pogled. Kirchner ni bil ravno najbolj duhovit, ko je v San Juanu zatrdil, da se bo tja vrnil „kot predsednik ali pa kot prva dama“. Smisel za humor pri javnih osebnostih mora poznati neke meje. Je pa ta izjava ponovna potrditev, da bo na oktobrskih volitvah kandidiral on ali pa njegova žena. Vsekakor opazovalci vedno bolj odločno trdijo, da bo njegova žena. Opozicija pa je usodno ločena. López Murphy vztraja na svoji kandidaturi. Po zmagi na volitvah v domači provinci se je za predsedniško tekmo ponovno izrekel tudi Sobisch. Lavagna pa je že izbral tovariša za podpredsedniškega kandidata: to je senator iz province Jujuy Eduardo Morales, ki je vodja radikalne stranke (oziroma, kar od nje še ostane). Tukaj pa se napovedi odločno nagibajo na vladno stran.

Zbudimo se. Nekako takšno je bilo svarilo buenosaireskega nadškofa. Kardinal Bergoglio je v pridigi ob procesiji svetega Rešnjega Telesa opozoril, da „izdajajo narod tisti, ki preklinjajo preteklost s kretinjami nasilja“, da bi se s tem okoristili. Kdaj bo argentinska politična srenja prisluhnila modrim besedam cerkvenega učiteljstva?

DAN SPOMINA ...

(prihaja s 1. strani)

leta 1965 stoji, naslonjen na vzhodno steno, spomenik vsem žrtvam vojne in revolucije. Ob strani spominska plošča opozarja, da so domobranci naši junaki. Tam sta viseli slovenska in argentinska zastava. Na vsaki strani spomenika pa dve sveči - en sam spomin.

V sprevidu so prišli predstavniki skup-

nosti in položili pred spomenik venec rdečih nageljnov, povezan s slovenskim trakom. Bili so to predsednica krovnega društva Alenka Jenko Godec, podpredsednica prof. Neda Vesel Dolenc, ter zastopnika borčevskih združenj Slavko Urbančič in France Oblak. Venec je bil sestavljen iz samih rdečih nageljnov — kateri cvet je bližji slovenski duši?

Prelat dr. Jure Rode je nato opravil molitve za pokojne, katerim so prisotni

Junakom

Zvok strel v hosti še odmeva, sinov zvestobe smrt zahteva, krvave usode kot lačna vrana, nabira trupel si zločina jama.

Poganki, mi, hvaležno počastimo v molitvi Stvarniku jih izročimo, da takih korenin smo žive priče, ko je surovi brat užival biče.

Kočevska megla bo prebita z resnico edino jama krita. Pravica končno jim bo dana, v čistih srcih pa bo ozdravela rana.

Jože Markež, sin domobranca

pobožno sledili in goreče odgovarjali.

Za tem je trobenta pozvala k molku. Franci Žnidar je iz trobente privabil žalne zvoke, padlim v počastitev. Ta je eden tistih trenutkov, enkratnih, ko se zdrzemo in nas spomin popelje v Rog, na Teharje, na Turjak v Grahovo ... Slava njihovemu spominu!

V DVORANI - MOST SVOBODE

Žalno slavlje se je nadaljevalo v dvorani škofa Rožmana, kjer so rojaki napolnili spodnji del in galerijo. Dvorana je bila posebej ambientirana za to priložnost. Polno zelenja in cvetja - prava slovenska pomlad, bujna in svečana, a žalostna. Na levi strani je bil govorniški oder, za njim pa so se od stropa do tal blestele barve slovenske zastave, kronane z domobranskim orlom.

Najprej je na zbrane rojake naslovlila spominski govor prof. Metka Mizerit. Njene globoke in čustveno izražene misli objavljamo na uvodnem mestu.

Sledil je odrski prikaz pesnitve „Most svobode“. Ob tem je treba posebej omeniti avtorja. Lojze Novak je eden naših zdomskih pisateljev in pesnikov, ki ni bil dobro poznan in kasneje, po smrti, skoraj pozabljen. V zadnjem času je vstal iz arhiva in naša kulturna revija Meddobje (SKA) prvenstveno objavlja njegove stvaritve. Med temi je pesnitev „Most svobode“. Krstno predstavo je doživela leta 1969 za domobranksko proslavo v Našem domu v San Justu. Objavljena pa je bila šele v zadnji številki Meddobja.

Pesnitev oriše dramo zdomskega pesnika, katerega usoda in cilj je peti o požaru, ki je zajel Slovenijo. Ve, da ne sme molčati, da mora - sredi pampe - svoje pričevanje

peti do konca: o vojni, o pobjah, o dvanajst tisoč pomorjenih ... Pa se pojavi Antikrist, ki ga skuša in zavraja, da bi opustil svoje poslanstvo. Ponuja mu slavo, ugodnosti in slasti. A pesnik vzdrži, zvest do konca. Ko omaga in ga hoče Satan še v zadnjih vzdihljajih prevzeti v svoj objem, se pojavi duh domobranskega kurata, ki izžene skušnjavca in popelje pesnika v onstranstvo. Vrne se v slavi, skupaj z dvanajst tisoči, ob zvoku domobranske pesmi („Stopa zdaj na plan, slovenski domobran ...“). Ob posameznih prizorih, ob globokih mislih Novaka, je postajalo vedno bolj jasno, koliko avtobiografskega je v pesnitvi in kako „Most svobode“ ponazarja našo lastno izseljensko usodo: pričevanja teža in plačilo!

Odrska predstava je bila izredna, umetniško dovršena in čustveno brezhibno podana. Režiser Blaž Miklič je v bistvu povzel avtorjevo idejo, jo premislil, dozorel in iz igralcev potegnil njihove najboljše vrline. Ivo Urbančič je bil prepričljiv v vlogi pesnika. Podal ga je spoštljivo, močno in doživeto. Antikrist Toneta Podržaja je bil v določenih trenutkih kar strašen. Dojel je in v bistvu predstavil avtorjevo zamisel skušnjavca. Oba sta nosila težo drame in razpleta. Duhovnik (Janez Krajnik) je ljubeče popeljal pesnika v onstranstvo. Glas poročevalca ob koncu razpleta pa si je režiser Blaž Miklič pridržal zase. Povejmo še, da je Novakov tekst za to predstavo priredil pesnik Tone Rode.

Naj omenimo ostale, zakulisne sodelavce. Luči in zvok, sta urejala Damijan Ahlin in Marko Štrubelj. Ta je tudi osnel glasbeno spremljavo. Za maske sta bili odgovorni Veronika in Danica Malovrh. Ambientacija in

odrska scena pa sta bili umetniško delo Toneta Oblaka. Krasen je bil prizor ombuja na sredi odra in tipično ozadje pampe, ki jo je Novak doživljal v svojem srcu. Kot posebnost omenimo še, da je bil Tone Oblak tudi avtor scene prve predstave leta 1969 v San Justu. Vsem, režiserju, nastopajočim in sodelavcem naša zahvala za tako lep užitek!

Komaj so se polegli zadnji zvoki koračnice, ko je ob odprtem odru mogočno zadonela pesem „Oče, mati“, ki najbolje ponazarja cilje borbe domobrancev med komunistično revolucijo. Pela je vsa dvorana.

Tema noči je legala na Buenos Aires, ko so se rojaki razhajali na svoje domove. Polnila jih je zavest vztrajanja, zvestoba pričevanju. Duše polne žalosti, miline, hrepenjenja, ki se pretaka iz roda v rod — v hvaležnem spominu.

Tone Mizerit
Fotografije: Marko Vombergar

NE POZABITE NAS NIKDAR (prihaja s 1. strani)

vrednote politične narave višje, kot verske nadnaravne. Proti temu mnenju stoji božje razodetje: umor je in ostane vnebovpijoč greh, ki božjo kazen izziva.”

Ob vosovskem atentatu na katoliška študenta Župca In Kiklja je škof Rožman napisal pastirsko pismo: „Bratomor je vnebovpijoč greh in temu grehu se pridružuje se drugi, ko skuša z lažjo omadeževati svetlo čast obeh mučencev ... Vsak kristijan in zaveden Slovenec mora take zločine obsojati kot greh pred Bogom in zločin nad narodom.”

Zopet je škof Rožman obsodil revolucijo ob Natlačenovem grobu. V govoru je Slovence pozval, naj odklonijo vsako brezboštvo, pa tudi vsako zvezo s tistimi, ki jim je brezboštvo vodilni nazor. V Natlačenovem imenu je rekel: „Ostani živ, narod moj, ne ubijaj samega sebe ...” v svojem pa: „Združite se vsi, ki verujete v Boga ter sebi in potomcem želite življenje, lepše in boljše, kakor ga ponuja brezbožni komunizem; združite se in preprečite, da tisti, ki so z vami iste krvi, a s tujo blodno miselnostjo zaslepljeni, ne bodo več mogli pokončevati najplemenitejših bratov in sestrá.”

Škof Rožman je kasneje zapisal: „Končno izpričujem, da sem videl v brezbožnem komunizmu največjo nevarnost za krščanstvo in krščansko življenje svojega naroda, nevarnost za časno in večno srečo, kakor doslej v tisočletni zgodovini naroda ni nikdar prej obstajala.”

Do takrat so komunisti ubili že več kot tisoč oseb. Tedaj se je narod dvignil. Umreti nočemo! Po vaseh so se organizirale vaške straže, najprej v Šentjoštu nad Vrhniko, potem so se razširile po vsej Notranjski in Dolenjski. Fantje in mošje so se uprli komunističnemu nasilju in umorom. Branili so svoje življenje, družine in krščansko vero.

Po kapitulaciji Italije in po padcu Turjaka so se slovenske protikomunistične sile organizirale v domobranstvo. Domobranske enote so bile res slovenska

narodna vojska s slovenskim poveljstvom. Do maja 1945 so branili Slovenijo pred komunističnimi napadi. Po Jaltski pogodbi je Jugoslavija pripadala vzhodnim silam in prišla pod komunistično oblast. V Slovenija je vdrla rdeča armada. Domobranci so se umaknili na Koroško, od tam so bili s prevaro vrnjeni v Slovenijo, mučeni in pobiti v Kočevskem rogu, na Teharjah in drugod. Bili so junaki; branili so krščanske vrednote in civilizacijo pred brezbožnim komunizmom, slovenstvo pred sovjetskimi silami in Stalinovim terorjem. Bili so kristjani. Petdeset kilogramov svetinjic in križcev ter rožnih vencev, ki so jih morali goli in prebičani domobranci odvreči tik pred breznom, kamor so padali, je dokaz njihove zvestobe do konca. Šestdeset let po tem strašnem zločinu so našli ta zaklad vere komaj 20 cm pod površjem zemlje.

Danes bi se rada spomnila tudi mater in žena slovenskih domobrancev. Slovenske matere so svoje otroke spočele v ljubezni, rodile v trpljenju, z dobroto spremljale njihove prve korake, s ponosom njihovo doraščanje. Potem so morale slišati, da so njihove ljubljene sinove strašno mučili in jih pobili. Žalostna Mati Božja je v naročje sprejela svojega mrtvega Sina. Žalostne slovenske matere še tega niso bile deležne, da bi vedele, kam so zagrebli trupla njihovih sinov. Njihova naročja so ostala prazna. Spominjam se žene, ki je živela tu med nami; izgubila je pet sinov.

*Bol matere; izgubila je pet sinov,
pet mečev je šlo ji skoz srce,
nobenemu sinu za grob ne ve,
solz se tresó ji kot drget zvonov,
ki neneboma samo za pogreb zvoné;
oči ji odpira solz nasilje,
molitve njene so le črne bilje.*

Ne spominjam se dobro svojih dveh stricev, le nekeje v podzavesti mi je ostal lik dveh mladeničev, bogoslovcev, domobrancev. Za veliko noč leta 1945 sta bila v

Stični na duhovnih vajah. Maja sta se umikala z domobranskimi ranjenci iz Novega mesta. Zajeli so jih bosanski partizani in odvedli v Karlovec. Od tam je izginila vsaka sled za njima. Za vedno mi je ostal v spominu solzni obraz stare mame. Pogosto je jokala in se v dvomih spraševala, če njena sinova še živita ali sta mrtva. Ne vem, kaj me je bolj presunilo; solze stare mame ali nema bolečina starega ata.

Slovenske žene; ubili so jim može. Ostale so same z majhnimi otroki. Odšle so v svet, v tujino in se same borile za vsakdanji kruh družini. Niso jih spremljali mošje, da bi jih branili, varovali in ljubili. Otroci niso imeli očeta, da bi jim bil v oporo in vzor. Krepka očetova roka jih ni vodila na poti življenja. Le njihova mati, močna žena, je stala in je ljubila.

Slovenske žene, ostale so doma z malimi otroki na kmetiji. Zemlja je klicala, pa ni bilo orača, da bi prijel za plug. Dekleta in žene so orale in sejale, opravljale najtežja dela na polju, na zemlji, ki je pila njihove solze. Živeti je bilo treba.

Od takrat je preteklo šestdeset let. Sprava? Za spravo je potrebno priznanje in odpuščanje. Odpustili smo, pozabiti ne smemo. In priznanje? Justin Stanovnik piše takole; dokler slovenska politika ne bo dosegla, da se veliki politični zločini formulirajo in obsodijo in da s tolikimi žrtvami podprti napori za obstajanje v civilizaciji ne dobijo formalnega priznanja, Republika Slovenija ne bo demokratična država, ne bo država človekovih pravic.

Ne kličemo maščevanja na glave ljudi, ki so odgovorni za zločin nad slovenskim narodom. Upamo, pričakujemo, zahtevamo, da zahtevamo, da se obnovi krivični proces proti škofu dr. Gregoriju Rožmanu, da država uradno obsodi zločine, umore slovenskih domobrancev in drugih civilnih žrtev komunizma ter da se mrtvim vrne čast.

Slava njihovemu spominu!

SAN MARTIN - 47. obletnica

„Za dom-družino delamo, veselje v srcih čutimo“

Krompir imava! Ne ravno tistega užitnega, pač pa onega v prenesenem pomenu. Srečo imava! Ko prebirava in poslušava poročila, naju je kar groza, o čemer morajo poročati drugi. Na dnevnem redu so nasilje, vojne, nesreče ... Nama pa je dano, da piševa o veselih dogodkih. Nadvse veselo je bilo v našem Domu 20.

Marinček Kastelic je prispeval s prelepim petjem v čast Mariji.

Po sv. maši so v Domu mladi vsem postregli s čajem, kavo in „medialunami“. Nekaj pred enajsto so ljudje začeli vstopati v spodnjo dvorano, se posedli ob glasbi Andreja Šiferja in se zazrli v prikupno sceno. Janez Filipič je s sodelavci pobarval Ma-

vih lahko za zgled drugim in nam iskreno čestital k novi obletnici. V imenu Zedinjene Slovenije je spregovorila predsednica ga. Alenka Jenko Godec. V veliko čast nama je, da lahko prvi poročava o prvih pozdravnih besedah prve predsednice naše krovne organizacije. Med drugim, je dejala: „Zbralo nas je praznovanje nove obletnice tega Doma. To je vedno poseben dan, ko nas vse navdaja veselje, saj vidimo, da naš trud in naši napor niso zaman, ko ugotovimo, da se nas je znova zbralo lepo število tistih, ki še čutimo slovensko in to čutenje izražamo v organizi-

pič) se hitro zave neprijetne situacije in potolaži tega učenca. Okrog sebe zbere še ostale najstnike in posveti šolsko uro razgovoru o prijateljstvu. Pazljivo poslušajo zgodbo *Gradovi iz peska*, ki sta jo z balkona prebrala Nataša Rupnik in Damijan Jerman. Na vprašanji Kdo je lahko prijatelj? in Kaj pomeni imeti prijatelje? jim odgovorijo Mihaela Podržaj, Niko Škulj in Lucijana Dimnik z bogatimi mislimi. Ob teh vsi sklenejo, da bodo drugače ravnali s svojim sošolcem in ga sprejeli v svojo družbo, saj s prijateljstvom polepšamo svet in

maja, ko smo praznovali 47. obletnico njegove ustanovitve pod geslom „Prijateljstvo družni nas“ (značko gesla si je zamislila Gabrijela Petkovšek López). Zdaj pa hajdi v roke program (oblikovala ga je Regina Truden Leber), da na koga ali kaj ne pozabiva.

Slavje smo začeli ob 8.45 s sv. mašo, ki jo je daroval naš župnik dr. Jure Rode. V pridigi je povedal, da daje praznik Gospodove-

rijino znamenje, ki je na dvorišču doma. Samo naju je manjkalo zraven.

Marjan Boltežar ml. je prisrčno pozdravil vse člane in prijatelje Doma. Našemu vabilu so se odzvali veleposlanik RS prof. Avguštin Vivod in gospa, predsednica Zedinjene Slovenije Alenka Jenko Godec, delegat slovenskih dušnih pastirjev v Argentini dr. Jure Rode ter zastopniki bratskih domov in organizacij. Stoje smo spre-

rani skupnosti. (...) Naj nas ne plašijo težave, ne perspektive novih poti, novih odgovornosti in novega dela. Ljubezem je močnejša in nas bo peljala do novih obletnic, veselih in polnih srečne zavesti opravljenega dela.“

Odbor Doma je povabil tudi prijateljico Maručo Zurc Čeč, da bi nam podala nekaj misli o prijateljstvu. Tokrat je slavnostna govornica prisedla k prijateljem in nas ob „mateju“ popeljala v svet premišljevanja. Njene tehtne besede ste lahko brali v št. 19 tega tednika.

PRIKAZ V PESMI IN BESEDI

Ob mogočni glasbi so se na prizorišče uvrstili vsi otroci Rožmanove šole ter pevke in pevci sanmartinskega zbora. Zazvonil je šolski zvonec in priklical učence na odmor. Mladci in mladenke so se na dvorišču zabavali in smejali, fantje so si podajali žogo. Vsi, razen enega. Učiteljica (Monika Zupanc Fili-

osrečimo druge. Učenke in učenci Rožmanove šole, ki jo vodi Nina Pristovnik Díaz, so se pridružili veselemu dogodku in živahno zapeli *V vrtcu praznujemo* (Lenčka Kupper) in *Cici Himna* (L. Krajncar/D. Graifoner). Petje je vodila Marjeta Gerkmán Žagar, na orgle pa igrala Saša Podržaj. Otroci višjih razredov so ljubko recitali pesem *Prijateljstvo* (Bina Štampe Žmavc). Prizor je popestril in zaključil Slovenski pevski zbor San Martín, ki je pod vodstvom prof. Lučke Kastelic ubrano zapel *Planinska* (Anton Foerster) in *Prijateljstvo združuje nas* (na melodijo narodne *Škrjanček poje*, besedilo Marta Jenko Škulj). Gledalci so z močnim ploskanjem nagradili nastopajoče, ki so po skupinah odhajali s prizorišča.

Nov odstavek zasluži oseba, ki si je zamislila in režirala opisani prizor. To je naša kulturna referentka, Marta Jenko Škulj. Skrbno je poiskala primerno besedilo

G. JOŽE RAZMIŠLJA

Šola in vzgoja

Lahko smo ponosni, da imamo v vseh večjih, pa tudi manjših slovenskih središčih naše tedenske slovenske šole. V njih že dolgo let, zastonj in z velikim navdušenjem, naše otroke učiteljice in učitelji poučujejo slovenske korenine jezika, pesmi, zgodovine in verovanja in tako dopolnjujejo delo staršev, ki so njihovi prvi vzgojitelji. Slovenske šole nadaljujejo delo staršev, ki ga doma ne morejo opraviti. Vsekakor jim gre za to nelahko in idealno delo velika zahvala in jim pripadajo besede svetega pisma, da tisti, ki so ljudi poučili, se bodo svetili v božjem kraljestvu.

Je pa delo, ki ga šola ne more in ne opravi. To je vzgoja človeka, ki ima svoj značaj že v prvi dobi in v najnižjih letih. To je takrat, ko je otrok še doma pri starših in ne gre v šolo. To delo morajo opraviti starši, pa če tudi jih to stane veliko žrtev. Pozabiti morajo na sebe in misliti na tiste, ki jih potrebujejo.

Šola uči, dom pa predvsem vzgaja.

Vzgoja ni isto kot šola. Je delo drugačnega značaja. Šola domačo vzgojo samo dopolnjuje. To je njeno poslanstvo in namen. Doma naj starši, kot prvi vzgojitelji njihovih otrok, navadijo svoje vzgojence, da imajo vrata svojo kljuko, da jih zapiramo in ne zaloputnemo z roko ali ного. Družinsko razmerje miru je zelo odvisno od tega. Čeprav nimamo lepih in dobrih zgledov, je prav, da se za to pobrigamo. To bo tudi v šoli dobro vplivalo na druge.

Isto naj velja za pozdrave. Ko pridemo v šolo ali v hišo, ki ni naš vsakdanji dom.

Še vedno je v veljavi prednost, ki jo dajemo starejšim osebam, da jim na primer prepustimo sedež v skupnih vozilih ali kolektivih. Starejše osebe in noseče matere tega potrebujejo.

Stole in klopi imamo, da se usedemo in morda tudi odpočijemo. Ne posnemajmo tistih, ki vse te stvari uporabljajo napačno. Dajo noge tja, kjer naj sedijo, ono pa, kjer naj slonijo, uporabljajo za sedenje.

Isto velja tudi za mizo, doma ali v Domu. Ni, da bi na njej sedeli. Nanje postavljamo jed, ki nas zdrži in miza nas združuje. Tudi to spada k vzgoji.

Vse te in še mnoge druge stvari bo olepšalo in olajšalo naše in tuje življenje in bomo v vsakem okolju priznani kot vzgojeni in ne samo šolani ljudje.

in glasbo, razdelila vloge posameznikom in z njimi vadila. Hvala, draga Marta, za domiselni in prirčen nastop!

Iz kuhinje nama je zadišalo po praženem krompirju, saj je bila že ura kosila. Že v soboto so začele s pripravami članice Zveze mater in žena: Polona Maksek, Irena Petkovšek, Janika Jesenovec, Marjeta Šenk, Jelka Verbič, Lidija Žagar, Marjeta Mavrič, Mari Keržič, Silviya Tašner, Bernarda Ziherl. Okusno kosilo so gostom v gornji dvorani postregli dekleta in fantje. Za mizne cvetne okraske in priponke je poskrbela iznajdljiva Lučka Kastelic, za porcelanaste spominčke pa prva dama Doma. Prijetno je bilo

v dobri družbi znancev in prijateljev.

Po kosilu je bil še prijateljski fantovski turnir v odbojki, ki sta ga organizirala prof. Omar Santana in inž. Ivan Medvešek. Udeležila so se ga moštva iz Slovenske vasi, Pristave, Našega doma in San Martina. Ti dve ekipi sta se pomerili v napetem finalu. Zmagali so sanhuščani.

Jesen deli svoje darove in kmetje pospravljajo pridelke (tudi krompir). Jesenskega dne smo tako, ponosni na sadove 47. letnega dela, praznovali novo obletnico v prepričanju, da se Slovenski dom San Martín ne nahaja v jeseni svojega življenja, ampak da se z zagnanostjo bliža zlatemu jubileju.

Sanmartinski lipi

ROŽMANOV DOM

Obisk in koncert

V Rožmanovem domu je bilo v zadnjem času kar nekaj prijetnih in lepih dogodkov. Kot vedno smo praznovali več rojstnih dni med našimi stanovalci. To so bili najstarejši (96 let) Lojze Sedej; Emilija Seršen (94 let), ki živi tukaj že 27 let in je pri svojih starosti še vedno živahna, saj zmeraj pripravi oltar za mašo, ki jo imamo vsako nedeljo tukaj in jo daruje Janez Pintar; Ivanka Krušič (86 let), in Rudi Leber (83 let). Na ta srečanja so prišli njihovi sorodniki in prijatelji. Razvilo se je veselo petje in prijazen pogovor ob obloženih mizah.

V nedeljo 6. maja so nas obiskali osnovnošolci tečaja Franceta Balantiča iz San Justa pod vodstvom gospe Irene Urbančič Poglajen. Spremljalo jih je tudi veliko družin. Vodili so sveto mašo, prepevali lepe pesmi ob spremljavi kitar. Mašo je kot vsako nedeljo ob 18. uri daroval Janez Pintar.

Po maši, so glasovi mladine lepo odmevali v salonu, kjer so otroci zapeli več veselih slovenskih pesmi, za konec združeni z prebivalci Rožmanovega Doma. Zaključili smo z okusno malico ki so jo prinesli seboj obiskovalci za vse navzoče.

V imenu Doma se je za tako lepo prijateljsko srečanje vsem šolarjem, vodstvu in družinam iskreno zahvalila gospa Saša Zupan Omahna.

V soboto, 12. maja pa je v Domu gostoval oktet, „**Povodni mož**“, iz Slovenije. Obisk nam je ponudil predsednik sanmartinskega doma dr. Viktor Leber, ki je koordiniral turnejo okteta. Zbralo se je veliko prijateljev in gostov. Vse je pozdravil in oktet predstavil Jože Rupnik.

Ubrani glasovi pevcev in vesela vsebina pesmi so navdušili vse poslušalce, da so ploskali in prosili še dodatne pesmi. Nastop je zaključila vsem znana pesem *Žabe*, ki nas je izredno navdušila.

Zahvalili smo se za tako kvaliteten in profesionalen koncert. Po končanem formalnem koncertu, smo nadalje-

vali z prijateljskim srečanjem z argentinskimi empanadami in z okusnimi čevapčiči, ki jih je pripravila družina Modic in spekli Alojzij in Gregor Modic ter Karel Groznik. Razume se, da ni manjkalo dobrega vina, ob katerem smo znova vsi začeli s petjem, vedno pod vodstvom okteta. Prebivalci so pevce prosili, naj zapojejo različne pesmi, Najbolj ganljiv trenutek pa smo ga doživeli, ko je Alojzij Sedej prosil, naj mu zapojejo njegovo najljubšo pesem „Oj Triglav moj dom“. Med pesmijo smo vsi navzoči imeli solzne oči.

On koncu se je Saša Zupan Omahna iskreno zahvalila oktetu za nastop, vsem pa za tako lepo prijateljsko srečanje. Pozdravila je pevce tudi predsednica SKA dr. Kati Cukjati ter dala vsem v spomin knjigo ob 50-letnici SKA.

V imenu okteta je spregovoril dirigent Uroš Kores. Ganjen je izjavil, da v zavetišču ni pričakoval tako lepega in veselega vzdušja in navdušenja. Vsem se je zahvalil za lepo doživetje.

td

NOVICE IZ SLOVENIJE

VEČ PO TIRIH

Na obisku pri ministru za promet Janezu Božiču se je mudil avstrijski minister za promet, inovacije in tehnologijo Werner Faymann. Ministra sta govorila predvsem o vlaganjih in modernizaciji železniškega omrežja ter posledično o preusmeritvi tovornega prometa na železnice.

PRESEDNIKOVI OBISKI IN TEME

Predsednik republike Janez Drnovšek je odpotoval na delovni obisk v Jordanijo, kjer se je sestel z jordanskim kraljem Abdulahom II. in predsednikom vlade Marufom Sulejmanom al Bahitom. Teme pogovora so bila izmenjava stališč o mirovnem procesu na Bližnjem vzhodu, dialog civilizacij in religij ter sodelovanje Jordanije z Evropsko zvezo.

KOLIKO JE BREZPOSELNIH?

Konec maja je bilo na državnem zavodu za zaposlovanje prijavljenih 70.730 brezposelnih oseb. To je za 2,5 odstotka manj kot aprila in za 18,8 odstotka manj kot pred letom dni. V prvih petih mesecih leta je bilo v povprečju na zavodu prijavljenih 75.031 brezposelnih oseb, kar je za 18,1 odstotka manj kot v enakem lanskem obdobju.

PRVIČ IZ LONDONA V MARIBOR

Na mariborskem letališču je prvič pristalo letalo nizko-cenovnega letalskega prevoznika Ryanair, ki je z londonskega letališča Stansted pripeljal približno 170 potnikov. Nova redna linija bo obratovala trikrat tedensko. Doslej je bilo prek spleta prodanih 11.000 vozovnic.

ZGODOVINA SKOZI DVA POGLEDA

Na gradu Strmol se je na četrtem zasedanju sestala mešana slovensko-hrvaška zgodovinska komisija, ki je po dveh letih dela pripravila dve poročili o odnosih med Slovenci in Hrvati od leta 1848 do osamosvojitve Slovenije in Hrvaške 25. junija 1991. Kot sta po zasedanju komisije na Gradu Strmol povedala soproedsedujoča komisiji, Janko Prunk in Petar Strčić, so slovenski in hrvaški zgodovinarji pripravili vsak svoje poročilo, ki bi lahko bili konec septembra objavljeni v skupni knjigi. Po besedah Prunka bo knjiga pomenila »soočenje dveh pogledov«, napisana pa bo znanstveno.

VELIK GLEDALIŠKI — IN SPOROČILNI - USPEH

V Mestnem gledališču ljubljanskem je Gregor Čušin že 200. odigral svoj prvi avtorski projekt Hagada. Po Hagadi pa je gledalcem predstavil še drugega, in sicer Evangelij po Čušinu. Čušin ob premieri Hagade leta 2003 ni verjel, da bo uprizoritev doživela 100. ponovitev prej, preden bo na stara leta hodil naokrog s palico.

PO SVETU

BUSH TUDI V BOLGARIJI

Ameriški predsednik George Bush je z obiskom v Bolgariji končal svojo evropsko turnejo. V Sofiji sta ga ločeno sprejela predsednik Georgij Parvanov in premier Sergej Stanišev. Glavna tema pogovorov je bilo odpiranje ameriških vojaških baz v tej državi. Pozornost so namenili še namestitvi ameriškega protiraketnega ščita v Evropi, prihodnjemu statusu Kosova in usodi petih bolgarskih medicinskih sester, ki so v Libiji obsojene na smrtno kazen, ker naj bi namerno okužile 400 otrok z virusom HIV. Bush se je zavzel za njihovo takojšnje izpustitev.

SREČANJA NA DUNAJU

Na Dunaju je potekalo poletno zasedanje Sveta guvernerjev Mednarodne agencije za jedrsko energijo, ki se je tokrat odvijala predvsem v senci spornega iranskega jedrskega programa. Udeleženci so se najprej seznanili s poročilom generalnega direktorja Mohameda El Baradeja o tem vprašanju. Slednji v njem ugotavlja, da je Iran še okrepil dejavnosti, povezane s spornim bogatenjem urana. El Baradej je ob predstavitvi poročila dejal, da sam še naprej verjame, da sta dialog in diplomacija edini način za rešitev, ki jo predvidevajo resolucije Varnostnega sveta Združenih narodov. - V avstrijski prestolnici istočasno potekajo pogovori Evropske unije in Irana o istem vprašanju. Sestala sta se iranski pogajalec Džavad Vajdi in predstavnik EU Robert Cooper. Po napovedi nekaterih agencij naj bi pripravila teren za nova pogajanja med visokim predstavnikom unije za skupno zunanjo in varnostno politiko Javierjem Solano ter glavnim iranskim jedrskim pogajalcem Alijem Laridžanijem.

FRANCIJA

V nedeljskem prvem krogu francoskih parlamentarnih volitev so po izidih vzporednih volitev največ glasov dobili vladajoča desna Unija za ljudsko gibanje predsednika Nicolasa Sarkozyja in njeni zavezniki. Zbrali naj bi dobrih 46 odstotkov glasov. Opozicijski socialisti in ostale levičarske stranke pa naj bi dobile 36 odstotkov podpore volivcev.

PISALI SMO PRED 50 LETI

SLOVENC V ARGENTINI

BUENOS AIRES Družabna prireditelj SPD

Vsakoletna družabna prireditev SPD je bila v Deklevovi dvorani v soboto, 9. junija. Prišlo je lepo število rojakov, ki so bili s prireditvijo zadovoljni. Na svoj račun so prišli plesalci, strelci, tisti ki so poskušali srečo v srečelovu za bogate in duhovito izbrane dobitke, kakor tudi starejši, ki so pri mizah prijetno kramljali ...

OSEBNE NOVICE

Poroka. V slovenski kapeli Marije Pomagaj na Ramon Falcon 4158 v Bs. Airesu sta se poročila v četrtek dne 6. junija 1957 g. **Alojzij Bavec** iz Starega trga pri Ložu in gdč. **Julijana Grabnar**, iz Št. Vida pri Stični. Mladi par je poročil g. **Jože Puš**, kaplan v San Isidro, za priči sta mu pa bila: nevesti njen brat g. **Alojzij Grabnar**, ženinu pa njegov brat g. **Janez Bavec**. Mlademu paru ob vstopu v novo življenje naše iskrene čestitke.

SAN ISIDRO

Dne 22. maja smo se zbrali vsi Slovenci, živeči v San Isidro pri g. Milanu Krivcu, ki je ta dan godoval. Obiskal nas je tudi Arnškov Peter, fotograf iz Bariloč in prinesel cel kup krasnih posnetkov iz tamošnjih krajev. Kar mehanično delavnico za avtomobile smo spremenili v dvorano. Na platnu smo videli celo vrsto krasnih posnetkov, nekatere celo v naravnih barvah. Saj smo že kar pozabili na naravne lepote, take, ki jih je božja roka ustvarila, ko živimo v mestu, s kvadrami, enakimi sivimi hišami in tovarnami, brez gozdov, rož in gora.

SAN JUSTO

„Naš dom“ v San Justo je ustanovil športni odsek, ki je zbral lepo število športnikov iz San Justa in okolice ter je razigral in poživil športno življenje v tej slovenski naselbini. Zlasti veliko zanimanje je za odbojko, namizni tenis in šah. Za to so ob določenih dnevih na razpolago lepi športni prostori ter naprave.

Na ustanovnem občnem zboru so si športniki ustanovili svoj odbor, ki ga sestavljajo: športni referent g. Bogdan Kosančič, načelnik za odbojko g. Janez Krištof, za namizni tenis g. Jože Rus, za šah g. Franc Benko. Blagajnik je g. Roman Piber. Pri športnicah pa zastopajo posamezne sekcije: za odbojko gdč. Pavla Kovač, za namizni tenis gdč. Anica Zupanc. Tajnica pa je gdč. Martina Gril.

Z rednim treningom je poleg sekcije za odbojko začela sedaj tudi sekcija za namizni tenis, ki šteje v San Justo lepo število dobrih igralcev in ljubiteljev tega lepega športa.

Odbor za šport je razpisal za 19. in 22. junija tekme za prvenstvo v namiznem tenisu, ki se bodo odigrale za pokal v novi lepo urejeni sobi. Za prva mesta so določene lepe nagrade. Prijave sprejemajo v Domu ob sredah in sobotah zvečer. Na oglasni deski so objavljeni vsi pogoji in ostale podrobnosti tekmovanja za prvo nagradno prvenstvo v namiznem tenisu v San Justo.

B. K.

SAN MARTIN

Izlet šolske mladine

Ker niti na belo nedeljo, niti na dve naslednji nismo mogli na velikonočno romanje in sekanje pirhov, kot to šolska mladina iz San Martina dela že nekaj let nazaj, smo pa to storili v nedeljo 19. maja. Naša izletna točka je Churruca ob Ruta 8, kjer je večja slovenska naselbina, saj živi tam kar 15 slovenskih družin, do malega vse v lastnih domovih. Po prizadevanju župnika, č. g. Maseratija je letos bila tik ob cesti zgrajena lična cerkva z obširnim igriščem. Najprej smo v cerkvi opravili šmarnično pobožnost. To je bilo slovenskega petja, da so domačini kar strmeli. Peli so otroci in njihovo petje je še druge pritegnilo v ta zbor. Nato pa se je pred cerkvijo pričelo sekanje pirhov ...

Svobodna Slovenija, 13. junija 1957 — št. 24

Obvestilo veleposlaništva Republike Slovenije

Veleposlaništvo zaproša slovenska društva v Argentini za pomoč pri ureditvi volilnega imenika Republike Slovenije in jim v zvezi s prihodnjimi volitvami v Republikli Sloveniji pošilja seznam slovenskih državljanov, ki še niso vpisani v volilni imenik Republike Slovenije in spodaj omenjene obrazce.

Državljanje, navedene na seznamu, ki želijo voliti, prosimo, da z velikimi tiskanimi črkami izpolnijo obrazec številka 1 in priložijo ustrezno dokazilo o državljanstvu RS (kopija potnega lista ali rojstnega lista ali potrdilo o državljanstvu RS).

Prav tako prosimo vse osebe, ki so po pridobitvi slovenskega državljanstva spremenile stalno prebivališče, da izpolnijo obrazec številka 2 in priložijo ustrezno dokazilo (kopijo DNI ali drug dokument iz katerega je razviden točen naslov).

Vse slovenske državljanje, ki so že vpisani v volilni imenik pa prosimo, da v obrazec številka 3 vpišejo točen poštni naslov stalnega prebivališča.

Termin za pregled in izpolnitev obrazcev je do 30. junija 2007.

Jana Strgar
začasna odpravnica poslov

La embajada de la República de Eslovenia solicita a quienes tengan la ciudadanía eslovena, que actualicen sus direcciones. Lo pueden hacer en cualquiera de los centros eslovenos. También pueden completar el formulario que figura al pie y enviarlo por fax a la embajada, teléfono 0 11 4312-8410.

OBRAZEC 3

IZJAVA O STALNEM PREBIVALIŠČU

(DECLARACION DEL DOMICILIO PERMANENTE)
Podatki za volilni imenik RS/ (Datos para el padrón electoral de la República de Eslovenia)

Priimek in ime (Apellido y nombre)

.....

Izjavljam, da imam stalno prebivališče na naslovu
(declaro mi domicilio permanente):

Ulica in hišna številka (calle in Nro.)

.....

Poštna številka in naselje (CP y ciudad)

.....

Provincia (Provincia):

.....

Država / (País):

.....

Kraj in datum (Lugar y fecha)

.....

Podpis (Firma)

.....

SPREMEMBE V BELGIJI

Belgijski premier Guy Verhofstadt je ponudil svoj odstop, potem ko so njegovi flamski liberalci v nedeljo izgubili parlamentarne volitve. Kralj Albert II. je sprejel odstop in Verhofstadta pozval, naj vodi posle premiera do oblikovanja nove vlade. Koalicijski pogovori bodo verjetno dolgotrajni, saj so v Flandriji slavili krščanski demokrati, v Valoniji in Bruslju pa liberalno gibanje za reforme, ki si v mnogih vprašanjih nasprotujeta.

SVOBODNA SLOVENIJA / ESLOVENIA LIBRE

Fundador: **MILOŠ STARE** / Director: **Antonio Mizerit** / Proprietario: **Asociación Civil Eslovenia Unida** / Presidente: **Alenka Godec** / Redacción y Administración: **RAMON L. FALCON 4158 - C1407GSR BUENOS AIRES - ARGENTINA** / Telefon: **(54-11) 4636-0841 / 4636-2421** (fax) / e-mail: **esloveniau@sinectis.com.ar**
Za Društvo ZS: Alenka Jenko Godec / **Urednik:** Tone Mizerit

Sodelovali so še: Tine Debeljak (slovenska politika), Gregor Batagelj (dopisnik v Sloveniji), Marta Petelin, Franci Markež, Jože Horn, Metka Mizerit, Marko Vombergar, Vera Breznikar Podržaj in Viktor Leber.
Mediji: STA, Radio Ognjišče, Družina.

Naročnina Svobodne Slovenije: za Argentino \$ 100, pri pošiljanju po pošti pa \$ 130; obmejne države Argentine 120 USA dol.; ostale države Amerike 135 USA dol.; ostale države po svetu 145 USA dol.; vse za pošiljanje z letalsko pošto. Z navadno pošto 95 USA dol. za vse države. *Svobodna Slovenija izhaja s podporo Urada za Slovence v zamejstvu in po svetu RS.*

Čeke: v Argentini na ime „Asociación Civil Eslovenia Unida“, v inozemstvu (bančne čeke, ne osebne) na ime „Antonio Mizerit“. Oblikovanje in tisk: **TALLERES GRÁFICOS VILKO S.R.L.** / California 2750 - C1289ABJ Buenos Aires - Argentina - Tel.: (54-11) 4301-5040 - E-mail: info@vilko.com.ar

Correo Argentino Suc. 7
FRANQUEO PAGADO
Cuenta Nº 7211
R. Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 881153

MALI OGLASI

RAČUNALNIŠTVO
Kristjan Kopač. Sestavljanje in popravila računalnikov. Tehnično svetovanje. Tel. 4627-0659. Celular: 15-6140-4559; od 14. ure dalje.
GOSPODARSTVO
Finančne storitve. Tel.: 4482-2633 / 15-4526-9535. Od ponedeljka do petka od 8. do 16. ure.

TURIZEM
TURISMO BLED
EVT Leg. 12618
Dis. 2089
de Lucia Bogataj
H. Yrigoyen 2682 L. 5 - San Justo
Tel. 4441-1264 / 1265

ZDRAVNIKI
Dr. Klavdija V. Bavec - Nevrolog, Nevropsihiater. Konzultorij v **Ramos Mejiji**, Tabladi in **Belgrano**. Ordinira ob **ponedeljkih** in torkih od 13. do 19. ure. Ob sobotah od 9. do 14. ure. Prijave na telefon: 4652-7967. Nujno pa na **15-6942-7574**.

ZOBOZDRAVNIKI
Dr. Damijana Sparhalk - Zobozdravnica - Splošna odontologija - Belgrano 123, 6. nadst. "4" - Ramos Mejía - Tel.: 4464-0474

ADVOKATI
DOBOVŠEK & asociados - odvjetniki. Zapuščinske zadeve. Somellera 5507, (1439) Buenos Aires. Tel/Fax: 4602-7386. E-mail: jdobovsek@hotmail.com

Dr. Marjana Poznič — Odvetcnica — Uradna prevajalka za slovenski jezik Lavallo 1290, pis. 402 — Tel. 4382-1148 - 15-4088-5844 - mpoznic@fibertel.com.ar

VALUTNI TEČAJ V SLOVENIJI 5. junija 2007

1 EVRO	239,6 SIT
1 EVRO	1,34 US dolar
1 EVRO	1,42 KAD dolar
1 EVRO	4,22 ARG peso

DARUJTE V TISKOVNI SKLAD!

OBVESTILA

ČETRTEK, 14. junija:
Redni sestanek Zveze slovenskih mater in žena, ki bo posvečen spominu naših junakov.
Seja Upravnega odbora Zedinjene Slovenije, ob 20. uri v Slovenski hiši.
SOBOTA, 16. junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.
Poslovilni večer RASTi XXXVI, v Slovenski hiši.
Koline na Pristavi. Pečenice in krvavice bodo na razpolago od 19. ure dalje.
PONEDELJEK, 18. junija:
Z.S.M.Ž. - Pristava vabi na kuharski tečaj, ob 16. uri pod vodstvom ge. Kristine Jerovšek. Učila bo, kako se pripravi štrudel in domači rezanci.
ČETRTEK, 21. junija:
Mesečni sestanek Z.S.M.Ž iz San Martina. Posvečen bo vsem vojnim žrtvam. Njim v spomin bo govorila ga. Saša Hartman Golob, v domu ob 16. uri.
SOBOTA, 23. junija:
Praznik slovenske državnosti v Slovenski hiši. Začetek z mašo ob 19. uri.
NEDELJA, 24. junija:
Domobrantska proslava v San Justu, v Našem domu po sveti maši.
Domobrantska proslava na Pristavi, po sveti maši.
Društvo upokojencev vabi na skupno kosilo vse člane in prijatelje v Našem domu po domobrantski proslavi, ob 13. uri. Prijave po telefonu.
SOBOTA, 30 junija:
Redni pouk na srednješolskem tečaju RMB, ob 15. uri v Slovenski hiši.

**Šestnajst let je že, kar smo Slovenci dobili svojo državo.
Zato bomo skupaj slavili
PRAZNIK SLOVENSKE DRŽAVNOSTI**

v soboto, 23 junija 2007 v Slovenski hiši v Buenos Airesu

ob 19. uri sv. maša za vse pokojne in žive slovenske javne delavce. Poje slovenski zbor iz San Martina, pod vodstvom prof. Lučke Marinček Kastelic.
ob 20. uri slavnostna akademija v dvorani.
Slavnostni govornik: g Tone Rode.
Kulturni program s sodelovanjem sanmartinskega zbora in podelitev priznanj Zedinjene Slovenije.
Sledi prijateljska večerja, v režiji Slovenskega doma Carapachay.

Vstopnice za večerjo por \$ 20.- v predprodaji v Slovenski hiši in pri predsednikih slovenskih Domov. Pravočasno lahko tudi rezervirate nakaznice na tel: 4636-0841
Ves čas: razstava slovenskih likovnih umetnikov.

Vsi rojaki prisrčno vabljeni!

SLOVENCİ IN ŠPORT

MEDALJE V TAEKWODOJU

Slovenska reprezentanca v taekwondoju verzije ITF je na svetovnem prvenstvu v Quebecu v Kanadi zadnji dan tekmovanja osvojila še eno medaljo. Moška ekipa je v borbah izpadla v polfinalu in s tem osvojila tretje mesto. V posamični konkurenci je Slovenija v Quebecu osvojila tri zlate in tri bronaste medalje, vse v ženski konkurenci.
Svetovne prvakinje so postale Nuša Rajher pri članicah do 70 kg, Sabina Šehič v borbah članic v kategoriji nad 70 kilogramov ter Izabela Hohnjec v borbah mladink do 45 kg. Tretja mesta so osvojile Staša Lubej in Anja Roj v kategoriji mladink do 50 kg ter Petra Žolnir v kategoriji članic do 52 kilogramov.

TUDI VDRUGIČ NI BILO MOGOČE

Slovenska nogometna reprezentanca je v kvalifikacijah za evropsko prvenstvo leta 2008 še drugič v štirih dneh klonila proti Romuniji. Tokrat so Romuni v Temišvarju zmagali z 2:0. Njihova zmaga je več kot zaslužena, do nje so prišli praktično s pol moči. V prvem polčasu bi lahko dodobra napolnili slovensko mrežo, a se je izkazal slovenski vratar Samir Handanovič, v drugem pa popustili, a vseeno dosegli še en gol.

So se Slovenci sploh sposobni enakovredno boriti z močnim nasprotnikom, je bilo le eno od številnih vprašanj pred obračunom v Temišvarju. Kekovi izbranci so namreč trenutno svetlobna leta za najboljšimi reprezentancami, tako da točke, ki bi pomenila velik uspeh, ni bilo moč realno pričakovati, pa čeprav bi se domačim lahko maščevalo podcenjevanje nasprotnika. Če je bila za časa Srečka Katanca trditev «v nogometu je vse mogoče», še aktualna, zdaj gotovo ni več. Slovenska reprezentanca čudežev ni več sposobna ustvarjati, še posebno ne, če igra proti tako kakovostni reprezentanci, kot je Romunija.

ŠE EN MITING ZA JOLANDO ČEPLAK

Jolanda Čeplak je na atletskem mitingu v nemškem

Kasslu zmagala v teku na 800 m s časom 2:01,54, Sonja Roman, druga slovenska predstavnica, je bila druga v teku na 1500 m (4:08,89).

INTERBLOCK OSTANE V PRVI LIGI

Nogometaši Interblocka (bivši Factor) ostajajo v elitni družini slovenskega nogometa. V povratni tekmi kvalifikacij za popolnitev Prve Lige Telekom Slovenije so v Kopru z Bonifiko igrali 1:1. Skupni izid je bil tako 4:2 v korist Ljubljančanov.

V PARIH BOLJE KOT SAMA

Katarini Srebotnik gre v dvojicah boljše kot pa med posameznicami. Če se je med posameznicami morala posloviti od turnirja že v tretjem krogu, se je v dvojicah borila do finale, pa čeprav ni mogla osvojiti naslova ne v igri mešanih dvojic s Srbom Nenadom Zimonjičem (lani sta bila prva), ne v ženskih dvojicah z Japonko Ai Sugijami.

Slovensko hrvaška komisija

Na gradu Strmol se je na četrtem zasedanju sestala mešana slovensko-hrvaška zgodovinska komisija, ki se ji izteka dvoletni mandat, ki sta ji ga dali vladi v Ljubljani in Zagrebu za pripravo poročila o zgodovini odnosov med narodoma od sredine 19. stoletja do osamosvojitve 25. junija 1991. Po zasedanju bosta sopedredujoča komisiji, Janko Prunk in Petar Strčić, dala izjavi za medije.

Komisijo sta slovenska in hrvaška vlada ustanovili v skladu z dogovorom premierov Janeza Janše in Iva Sanaderja na pobudo slovenske strani in po vzoru tistih, ki jih je imela Slovenija že z Italijo in Avstrijo. Da bi se izognili težavam, ki sta jih imeli ti komisiji, je slovensko-hrvaška komisija v poslovniku določila, da

bodo slovenski in hrvaški zgodovinarji pripravili vsak svoje poročilo, saj med njimi, tudi zaradi različne tipologije, obstaja razlika v pogledu na zgodovino. Nato naj bi poročila objavili skupaj. Kot je za STA povedal predsednik slovenskega dela komisije Janko Prunk, je slovenski del komisije svoje poročilo pripravil in obsega okoli sto strani, hrvaški del komisije pa

svojega poročila verjetno še ni končal. Če do konca junija hrvaški zgodovinarji ne bodo končali dela, bo po besedah Prunka slovenski del komisije verjetno samostojno objavil svoj del poročila.
14-članska komisija, ki se je na ustanovnem zasedanju sestala 10. junija 2005 v Pulju, na isti dan, kot je bila skupna seja vlad na Brionih, naj bi sicer poročilo pripravila do konca maja letos.

OSEBNE NOVICE

Krst

V nedeljo, 3. junija je bil krščen v župnijski cerkvi Marije Kraljice v Slovenski vasi **Maksimiljan Barle**, sin Aleksa in Mirjam roj. Goljevšček. Botra sta bila Friderik Cerar in Ivanka Draksler. Krstila sta Franci in Jaka Barle. Družini čestitamo in želimo sreče!

Smrt

V San Miguelu je umrla ga. **Olga Magdalena Skvarča roj. Dimnik** (56). Naj počiva v miru!

Naš dom San Justo

“O, zemlja je naša res pravljico lepa, pogumni, razumni, prijazni ljudje. Magnet smo ukrivljenim žicam pohlepa - imejmo mučencev slovensko srce!”

Vladimir Kos

v nedeljo, 24. junija po sveti maši

DOMOBRANTSKA PROSLAVA

Polaganje venca in molitev pred spomenikom Franceta Balantiča.
Spominska akademija v dvorani na čast padlim v režiji Blaža Mikliča.
Slavnostni govornik: Martin Radoš
Sodelujejo recitatorji in Mešani pevski zbor San Justo.

Tradicionalne domače koline v slovenski vasi

1. julija 2007
Kosilo ob 12.30 uri.

Pridite, ne bo vam žal!

Šolski odsek Zedinjene Slovenije
prisrčno vabi na

PROSLAVO SV. ALOJZIJA
V nedeljo, 1. julija

Ob 16. uri: sv. maša za žive in mrtve duhovnike, nato pred spomenikom počastitev padlih domobrancev;
Ob 17.30 uri: v dvorana škofa Rožmana otroška igra

Mesto veselja
v izvedbi Baragove šole

Mesto VESELJA